

Finanssiala ry

VH/669/00.01.00/2020

Ohjeluonnos: Osingon saajan itse antama ilmoitus ja sen luotettavuuden todentaminen

Itse annettuja todistuksia koskeva prosessi vaatii yksinkertaistamista

Finanssiala ry (FA) kiittää mahdollisuudesta antaa lausunto Verohallinnon ohjeluonnoksesta koskien osingon saajien itse annettuja todistuksia (ISD).

Lausunnon keskeiset huomiot:

- Jotta kansainväliset toimijat ottavat järjestelmän käyttöön, säilyttäjän velvoitteiden tulee olla kohtuullisia ja oikeasuhtaisia. Suomen ei pidä asettaa OECD:n TRACE-mallia pidemmälle meneviä vaatimuksia. Varmistamismenettelyjä tulee yksinkertaistaa sekä niiden turhaa toistuvuutta rajoittaa.
- Ohjeen käsitteissä ja rakenteessa on vielä selkeytettävää. Prosesseja tulee avata paremmin esimerkiksi kaavioilla.
- Raportoinnin käytännön toteuttamiseen jää hyvin vähän aikaa, jotta raportointi saataisiin toimimaan vuonna 2021. FA näkee, että uusien menettelyjen käyttöönottoa tulisikin lykätä. Kansainvälisten toimijoiden palautteen johdosta on myös tarpeen vaatiessa ryhdyttävä nopeisiin toimiin.

1 Prosessin yksinkertaistamisesta ja selkeyttämisestä

Yleisesti FA korostaa, että prosessit itse annettuja ilmoituksia koskien ovat hyvin monimutkaisia, ja menevät osin sääntelyn taustalla olevaa OECD:n TRACE-mallia huomattavasti pidemmälle. Mikäli prosesseja pitäisi soveltaa tällaisenaan käytännössä, edellyttää tämä paitsi merkittävästi aikaa prosesseihin perehtymiseen ja valmistautumiseen niin myös huomattavaa teknologista ja taloudellistakin panostusta. Ylipäätään on kyseenalaista, saataisiinko prosesseja toimimaan ohjeistuksessa edellytetyllä tavalla. Uhkakuvana on, etteivät ainakaan ulkomaiset säilyttäjät rekisteröidy tai myönnä verosopimusetuja tapauksissa, joissa prosessi on liian monimutkainen. Mikäli verosopimusetuja ei myönnetä lähteellä, käytännössä tältä osin tapahtuu siirtymä kohti verosopimusetujen myöntämistä palautushakemuksilla.

OECD:n TRACE-mallin tarkoituksena on yhtenäistää osakkeiden loppusaajien tunnistamisen ja verosopimuksen soveltumisen arvioinnin menettelyitä eri valtioissa. FA:n näkemyksen mukaan Verohallinnon ohjeluonnoksessa asetetaan rekisteröityneelle säilyttäjälle kuitenkin tarpeettoman ankaria itse annettuihin ilmoituksiin (ISD) liittyviä selvitysvelvoitteita, jotka poikkeavat OECD:n mallista. Tästä seuraa kansainvälinen vertailukelvottomuus ja Suomen näyttäytyminen epähoukuttelevana kohteena kansainvälisille säilyttäjille. Kysymys on nimenomaan sellaisista vaatimuksista, joiden

tasosta Verohallinto ohjeessaan päättää. **Jotta uutta järjestelmää sovellettaisiin käytännössä, FA esittää, että ohjeluonnoksen mukaisia prosesseja tulisi yksinkertaistaa huomattavasti:**

Yleisesti varmistamismenettelyistä

Ohjeluonnoksen pääsääntönä on nyt kattava varmistusmenettely ISD:n luotettavuuden todentamiseksi (osio 4.1). Tämän päälle asetetaan vielä huomattavasti kattavampi osingonmaksukohtainen varmistusmenettely tilanteissa, joissa perittävä lähdevero on alle 15 %, ja osingon määrä ylittää 2.500 euroa osingonmaksun yhteydessä (osio 4.4). Osingonmaksukohtainen huolellisuusvelvoite ei perustu hallituksen esitykseen tai OECD:n malliin. Ylipäätään euromääräinen raja on liian pieni. Käytännössä säilyttäjän tulisi suorittaa osingonmaksukohtaisesti tarkastelua ISD:n luotettavuudesta erittäin suuren osingonmaksujoukon osalta.

FA näkee, että mikäli prosessi halutaan toimivaksi, tulee ISD-lomakkeen saaneelle säilyttäjälle ja liikkeeseenlaskijalle myöntää luottamuksensuojaa selvitysvelvoitteilla, jotka ovat toteutettavissa:

- **Tiukat vaatimukset koskien alle 15 % osingonmaksuja ovat epärealistisia ja tulevat käytännössä johtamaan siihen, ettei alle 15 % veroasteita tulla lähteellä myöntämään. FA esittää tältä osin, että osingonmaksukohtaisesta selvitysmenettelystä luovutaan tai sitä tulee rajoittaa huomattavasti.**
 - Ylipäätään kansainvälisestikin osingonmaksukohtaista tarkastelua on pidettävä hyvin poikkeuksellisena, eikä ole ollut TRACE-mallinkaan tarkoituksena.
- **FA esittää myös harkittavaksi, olisiko syytä sallia vielä ohjeluonnosta kevyempi menettely esimerkiksi 15 % ja tätä korkeampien lähdeverokantojen soveltamistilanteissa.** Lähtökohtaisesti näihin tilanteisiin ei liity vastaavia ongelmia, kuin joita Verohallinto on identifioinut nollaverotus-tilanteiden yhteydessä. Ideaalimaailmassa näiden tilanteiden osalta verotuksen tulisi tapahtua hyvin suoraviivaisesti, eikä näiden tilanteiden tulisi kuormittaa liikaa säilyttäjiä, eikä myöskään Verohallintoa. Uuden sääntelyn nojalla Verohallinnolla on kattavat tiedonsaantioikeudet joka tapauksessa ja rikkomuksista voidaan rangaista poistamalla säilyttäjä rekisteristä tai kohdistamalla tähän maksuunpanoja. Asiaa voitaisiinkin selvittää jatkossa.

Varmistamismenettelyssä tarvittavista tiedoista:

Ohjeluonnoksessa todetaan, että ”Säilyttäjän on hyödynnettävä kaikkea CRS/DAC2 tai FATCA-raportoinnin huolellisuusmenettelyä ja asiakkaan tutkimista ja tunnistamista (eng. Know Your Customer, KYC) ja rahanpesun estämistä (eng. Anti-Money Laundering, AML) varten kerättyä dokumentaatiota, tietoja ja näiden kerättyjen tietojen perusteella tehtyjä havaintoja. ... Lisäksi luotettavuuden todentamisessa on hyödynnettävä

17.4.2020

Luukkonen Lauri
Kelloniemi Aleks

osaketransaktion selvittelyaineistoa, saannon perusteita sekä kirjauksia, joiden perusteella osinko maksettiin.”

FA korostaa, että kohdassa mainitut tiedot ovat todennäköisesti hyvin hajallaan eri puolilla säilyttäjän organisaatiota tai erillisissä tietojärjestelmissä. On epärealistista olettaa, että ulkomainen säilyttäjä lähtisi rakentamaan kattavia uusia varmistusjärjestelmiä tai yhteyksiä eri järjestelmien välillä ainoastaan Suomen osingon maksuja varten annetun itse annetun ilmoituksen luotettavuuden todentamiseksi. Ylipäättään oma kysymyksensä on, miten esim. sopimussuhteessa oleviin säilyttäjiin nähden voidaan varmistaa, että todistusta on peilattu kaikkiin saatavilla tietoihin?

Myös vastaavasti osiossa 4.3. edellytetään olosuhteiden muutosten seurantaan laajoja eri funktioiden välisten seurantatoimintojen rakentamista. FA:n tiedossa ei ole, että kansainvälisesti vastaavia linjauksia selvitysvelvollisuudesta olisi missään muussa verosopimusten mukaisia lähdeveroprosentteja myöntävissä valtioissa. Esitetty varmistamismenettely on työläs jo yksittäistapauksessakin, ja asia korostuu, mitä useammin menettelyä joudutaan soveltamaan (esim. osingonmaksukohtaisuus).

Tässä mielessä selvitysvelvollisuuksia tulisi täsmentää. Asiassa tulee vielä tarkastella, kuinka usein menettelyä tulee soveltaa sekä miten kattavaa varmistusta tarvitaan. Myös kansainvälisten säilyttäjien näkemystä erityisesti tällaisesta varmistamisprosessista sekä sen toistuvuudesta olisi syytä selvittää.

Omistuksessa tapahtuvien muutosten seurannasta

Omistuksessa tapahtuvien muutosten seuranta muodostuu myös käytännössä erittäin haastavaksi, tämän osalta ohjelunonoksen osiossa 4.3 todetaan seuraavaa (korostukset omat):

*”Omistuksessa tapahtuneiden muutosten vaikutusta osingon saajan ilmoituksellaan antamien tietojen luotettavuuteen arvioidaan sen perusteella, onko muutoksilla vaikutusta ilmoitettuun verostatukseen ja sovellettavaan verosopimukseen. **Osingon saajan omistuksen määrän kasvu tai lasku ei yksinään edellytä arvioimaan ilmoituksen luotettavuutta uudelleen, mikäli omistuksen muutoksella ei ole vaikutusta verosopimustulkintaan.***

*Tilanteessa, jossa tilinhaltija ostaa uusia suomalaisia osakkeita sellaiselle säilytystilille, josta on varmistettu, että kyseinen tilinhaltija on Suomen ja asuinvaltion välisen vero-sopimuksen mukainen osingon saaja, ei ilmoituksen luotettavuutta tarvitse arvioida uudelleen. **Edellytyksenä kuitenkin on, että uusien suomalaisten osinkojen maksuun ei liity sellaisia ehtoja, joiden nojalla tilinhaltijaa ei voitaisi katsoa verosopimuksen tarkoittamaksi osingon saajaksi tai osakkeet muutoin liittyvät sellaiseen järjestelyyn, jonka pääasiallinen tarkoitus on veroedun saaminen.***

FA näkee, että rekisteröityneille säilyttäjäille muodostuu hyvin haastavaksi valvoa, ettei kyse ole tällaisista tilanteista. Ohjeistuksen perusteella ei kuitenkaan ole edes selvää, edellytetäänkö rekisteröityneeltä säilyttäjältä varmistusta sen suhteen,

onko omistusmuutoksessa kyse esimerkiksi tilanteesta, jolla voisi olla vaikutusta verosopimustulkintaan: Mikäli varmistusta edellytetään, millainen varmistus ylipäättään tässä tilanteessa tulisi edes kyseeseen?

Ohjeluonnoksessa on ilmaistu, ettei omistuksen määrän kasvu tai lasku yksin riitä siihen, että ISD:n luotettavuutta tulisi arvioida uudelleen. Mikäli säilyttäjällä pitää edelleen olla vielä erillinen menettely jokaisen omistajamuutosten taustojen tarkasteluun (jotta tiedetään, tuleeko ISD:n luotettavuutta tarkastella), tulee prosessista entisestään raskaampi ja monimutkaisempi. Toisin sanoen, sen sijaan, että olisi selvää ja helposti todennettavissa, missä tilanteissa todistuksen luotettavuutta tulisi arvioida, täytyy rakentaa vielä erillinen työläs prosessi, jossa käydään läpi omistusmuutoksen syitä. **FA esittää, että omistusmuutosten seurannan osalta selkeänä pääsääntönä tulisikin todeta, että osingonsaajan vakuutus siitä, ettei järjestelyjä ole, ja että järjestelyistä ilmoitetaan rekisteröityneelle säilyttäjälle, riittää kattamaan omistusmuutostilanteet, eikä ilmoituksen luotettavuutta tarvitse arvioida uudelleen omistuksen määrän muutosten takia.** Asia korostuu OECD:n TRACE-mallin osalta, koska FA:n näkemys on, ettei ohjeistukseen otettu maininta omistusmuutoksista juonnu TRACE-mallista.

Ohjeistuksessa on vastaavanlainen kohta myös koskien osakkeiden hankintaa ennen osingonmaksua. Ohjeluonnoksen mukaan:

”rekisteröitynyt säilyttäjä ei voi myöntää verosopimusetuuksia osingon saajan itse antaman ilmoituksen perusteella, jos osakkeet on hankittu enintään 30 päivää ennen osingonmaksua eikä osingonmäärä ole vähäinen. Verosopimusetuudet voidaan myöntää kuitenkin silloin, kun säilyttäjä saa luotettavan selvityksen ja siihen liittyvän dokumentaation osoitukseksi siitä, ettei osakkeiden osto ole osa järjestelyä, jolla voi olla vaikutusta verosopimusetuuksien saamiseen”.

FA korostaa, että tähän 30 päivän aikarajaan liittyy vastaavia ongelmia, joita on kuvattu yllä. Aikaraja ei juonnu OECD:n mallista, se monimutkaistaa osingonpidätystä tarpeettomasti, eikä ylipäättään ole selvää, mitä tarkoitetaan ”luotettavalla selvityksellä”. Vastaavasti aikarajasta ylimääräisen selvityksen laukaisevana tekijänä tulee siis luopua.

2 Ohjeen rakenteesta

Ohjeen rakennetta tulisi kauttaaltaan selkeyttää siten, että tekstistä kävisi selkeästi ilmi, mikä missäkin tilanteessa on pääsääntö, ja että milloin tähän voi liittyä poikkeuksia. Pitkään ohjeeseen on sijoitettu eri paikkoihin erinäköisiä poikkeuksia, jotka kuitenkin tuntuisivat muodostavan loogisemman kokonaisuuden toisessa luvussa.

- Käsitteiden ”huolellisuusmenettely” ja ”erityinen huolellisuusmenettely” taustaa, sisältöä, soveltamisalaa ja suhdetta toisiinsa olisi syytä käsitellä esimerkiksi omina kappaleinaan ohjeen alussa. Sama koskee erilaisia varmennuksia, luotettavuuden arviointeja, todentamisia erilaisissa tilanteissa. Näiden osalta olisi hyvä olla ohjeistuksessa esim. oma yhteenveto / prosessikaavio, jossa eri tilanteissa tarvittavat varmennukset ja näissä edellytettävät dokumentaatiot sekä prosessit

17.4.2020

Luukkonen Lauri
Kelloniemi Aleks

käydään läpi seikkaperäisesti (esim. prosessit / dokumentaatio omistusmuutosten ja 30 päivää ennen osingonmaksua tapahtuvan osakkeiden hankinnan osalta)

- Ohjeeseen olisikin syytä ottaa kattava yhteenvetoluku (esimerkiksi taulukkomuodossa), jossa lueteltaisiin hankittavat tiedot sekä tapaukset, joissa ne täytyy erikseen varmentaa.
- Lisäksi samassa yhteydessä voisi esitellä esimerkkejä, joilla varmennusvelvollisuus täyttyy, sekä milloin on toimimisvelvollisuus, kun hallussa on ristiriitaisia tietoja, ja toisaalta milloin säilyttäjän täytyy aktiivisesti hankkia lisätietoja saatujen tietojen varmentamiseksi.
- Ohjeistuksen luettavuutta voitaisiin parantaa myös selkeämmällä jaolla eri osapuolten vastuisiin ja kuka voi luottaa mihinkin tietoon ja mitä pitää tarkistaa ja missä tilanteessa.
- Luku 4.5 (Esimerkkejä tilanteista, joissa osingon saajan itse antama ilmoitus on epäluotettava tai virheellinen): Toisessa kappaleessa sanotaan, että arvioinnissa otetaan huomioon ”ainoastaan ne tiedot, jotka rekisteröityneellä säilyttäjällä on hallussaan saajasta”. Kolmannessa kappaleessa todetaan kuitenkin, että myös ”lähiyksikön” tiedossa olevat seikat on otettava huomioon. Tämä on esimerkki useammassa ohjeen kohdassa esiintyvistä ongelmista: jokin asia esitetään ehdottomana, vaikka näin ei kaikissa tilanteissa ole.
- Luku 4.2 (Osingon saajan itse antaman ilmoituksen voimassaolo) toinen kappale (”Säilyttäjän on seurattava osingon saajan itse...”): Tarkoitetaanko tällä yleisluontoisesti viitata luvussa 4.3 (Osingon saajan olosuhteissa tapahtuvat muutokset) kuvattavaan menettelyyn, jolla säilyttäjän tietoon tulevat muutokset käydään läpi ja varmennetaan? Mikäli kyllä, luvussa 4.2 voitaisiin viitata suoraan 4.3. luvussa esiteltävään prosessiin tältä osin.
- Luku 2.3.3 (Sovellettavaa verosopimusta koskevat tiedot ja vakuutukset) toinen kappale (”Tilanteissa, joissa osingon saajalla on useampi asuinvaltio...”): Tämä kappale koskee enemmänkin säilyttäjän velvollisuutta todentaa ilmoituksen sisältö, joten se kuuluisi luontevammin johonkin toiseen kohtaan ohjetta. Tilanne rinnastunee menettelyyn lähinnä siihen, että säilyttäjällä on hallussaan ristiriitaisia tietoja osingon saajasta (useampi asuinpaikka), jolloin säilyttäjällä on velvollisuus jollakin muulla tavalla kuin osingon saajan omalla ilmoituksella varmentaa oikea verotuksellinen asuinpaikka.

3 Erityisesti vaatimusten täsmällisyydestä

FA korostaa, että prosessien tulisi olla täsmällisiä osingonmaksatusta hoitavien säilyttäjien näkökulmasta. Ohjeluonnoksen useassa kohdassa asetetaan monimutkaisia selvitysvelvoitteita, mutta näistäkään huolimatta ohjeluonnoksen perusteella säilyttäjä ei näytä voivan saada täyttä varmuutta, ovatko säilyttäjän menettelytavat olleet riittäviä. Edellä kuvattujen tilanteiden lisäksi esimerkiksi osiossa 4.1 todetaan, että *”jos saaja on kappaleessa 2.3.3 tai 2.4.3 kuvatulla tavalla vakuuttanut, että kyse ei ole tällaisesta tilanteesta, mutta säilyttäjä tietää tai sen on syytä tietää, että saajan antama vakuutus ei ole luotettava, ei ilmoitusta voida pitää luotettavana”*. Esimerkiksi tilanteessa, jossa säilyttäjä on todentanut ISD:n luotettavuuden tiedoistaan, jotka on kuvattu osion 4.1. neljännessä kappaleessa, eikä mitään ristiriitaista ole noussut esiin, voiko säilyttäjällä tästä huolimatta olla ”syytä tietää”, ettei vakuutus ole luotettava? Vai viitataan ”syyllä tietää” siihen, ettei esim. luotettavuutta ole todennettu vaaditulla tavalla (ja vaikkapa AML-tietoja ei ole tarkistettu tässä yhteydessä)? Ylipäättään prosessin kuvaukseen jätetyt tulkinnanvaraisuudet tulisi poistaa ohjeistuksesta, jotta säilyttäjät voivat luottaa, että tehdyt toimet ovat riittäviä.

Vastaavasti esimerkiksi sivulla 6 ja muuallakin ohjeessa viitataan verosopimuksen mukaisen tosiasiallisen edunsaajan käsitteeseen. Ohjeluonnoksessa ei kuitenkaan avata tosiasiallisen edunsaajan käsitettä tarkemmin vaan viitataan ainoastaan OECD:n malliverosopimuksen kommentaariin. FA pitää selvänä, että ohjeistuksella tulee vielä täsmentää sitä, mitä tarkoitetaan OECD:n kommentaarin mukaisella tosiasiallisen edunsaajan käsitteellä. FA korostaa, että velvoitteiden tulee olla selkeitä ja tarkkoja, eikä voida olettaa, että rekisteröity säilyttäjä oma-aloitteisesti tuntisi OECD:n kommentaaria tai tekisi tämän perusteella tulkintaratkaisuja. Asia tulee avata tarkemmin ohjeistuksessa.

Ohjeistuksen sivuilla 7 ja 8 käydään läpi luonnollisen henkilön ja yhteisön ISD:tä, ja molemmissa käytetään seuraavaa sanamuotoa: *”Vakuutan olevani tämän osingon tosiasiallinen edunsaaja ja täyttäväni kaikki ne lisäedellytykset, jotka ovat välttämättömiä tällaisten verosopimusetuuksien vaatimiseen.”* FA korostaa, että asiassa tulee avata huomattavan tarkasti se, mitä nämä ”lisäedellytykset” ovat. Lisäedellytykset on tarpeen määrittää suoraan todistus pohjaan, jotta nämä olisivat selkeitä.

4 Suomalaisen tilinhoitajan roolista lähdeverotusprosessissa

FA näkee, että suomalaiselle finanssialalle merkityksellinen on tieto tilinhoitajien vastuusta ja tilinhoitajilta edellytetystä menettelystä uudessa prosessissa. Ohje kattaa tällä hetkellä ainoastaan säilyttäjien osalta noudatettavat säännöt. Tässä mielessä tämän hetkinen oletus lienee, että tilinhoitajat tulisivat olemaan rekisteröityneitä säilyttäjiä, mutta on myös mahdollista, että tilinhoitajat eivät rekisteröityisi.

17.4.2020

Luukkonen Lauri
Kelloniemi Aleks

Lähtökohta on, että ISD:n hankkii, ja tätä myöten myös tarvittavat todistukseen liittyvät varmistukset verosopimuksen soveltumisesta tekee osingon saajaa lähinnä oleva rekisteröity säilyttäjä. **Toisin sanoen tilinhoitajalla - silloin kun se ei ole osingonsaajaa lähinnä oleva rekisteröity säilyttäjä - ei ole ISD:n hankkimisessa tai siihen liittyvissä varmistuksissa erillistä roolia eikä myöskään ylimääräisiä velvoitteita. FA toivoo, että selvyuden vuoksi tämä tulisi todeta erikseen ohjeessa.** Yleisesti Verohallinnon ohjeistuksella tulisi selkiyttää vielä erilaisia tilanteita, joissa rekisteröityneet tahot (säilyttäjät / tilinhoitajat) vaihtelevat / säilytysketjut eivät ole kokonaan rekisteröityneitä. Tätä toki voidaan avata myös muussa ohjeistuksessa kuin itse annettuja todistuksia koskevassa ohjeistuksessa.

5 Muita huomioita

Muutoin FA esittää ohjeluonnokseen liittyen seuraavat huomiot:

- FA korostaa, että ohje tai sen luonnos tulisi saada mahdollisimman pian englanninkielisenä, jotta ulkomaiset säilyttäjät voivat tutustua siihen ennen rekisteröitymispäätöstensä tekemistä.
- Lomakkeista näyttäisi tulevan lopulliseen ohjeen liitteiksi esimerkkipohjat. Tämä on erittäin tärkeää, jotta kukin toimija (rekisteröitynyt säilyttäjä) ei itse alkaisi laatimaan omia pohjiaan, joista mahdollisesti myöhemmin havaittaisiin ongelmia tietosisällön kanssa.
- Ohjeistuksen osiossa 6 todetaan emo-tytäryhtiödirektiivin osalta seuraavaa: *"Selvityksestä on käytävä ilmi esimerkiksi, että saaja omistaa suoraan osinkoa jakavan yhtiön pääomasta yli 10 prosenttia ja että saaja on EU-alueella asuva ja siellä rekisteröity yhtiö."* FA huomauttaa, että lähdeverolain 3.6 §:n omistusosuutta koskeva edellytys on **vähintään** 10 prosenttia.
- Ohjeistuksen osiossa 10 todetaan, että *"Hallintarekisteröinnin erityispiirteiden vuoksi maksaja voi käytännössä sopia säilytysketjun kanssa, että rekisteröitymätön säilyttäjä kerää maksajan puolesta osingon saajalta itse annetun ilmoituksen, varmistaa sen oikeellisuuden ohjeessa kuvatulla huolellisuusmenettelyllä, antaa vuosi-ilmoituksella vaaditut tiedot ja toimittaa ohjeessa mainitut Verohallinnon valvontaa varten tarvitsemat lisätiedot."* Tulisiko tässä käyttää termiä "rekisteröity säilyttäjä"? Lisäksi FA korostaa, että muodollisesti osingon maksajalla ei ole sopimuksia säilyttäjien kanssa vaan kyse on tilinhoitajien ja heidän säilyttäjäasiakkaidensa välisistä sopimuksista.

17.4.2020

Luukkonen Lauri
Kelloniemi Aleks

- Sivun 4, kolmanneksi alimmainen kappale: Ensimmäisessä virkkeessä on sana ”säilyttäjä” kaksi kertaa peräkkäin.
- Osiossa 5 tulisi avata pitääkö rekisteröityneen säilyttäjän vaatia aina dokumentaatio esim. ISD nähtäväksi rekisteröimättömältä säilyttäjältä vai riittääkö sopimusteitse varmistus, että ISD voidaan tarvittaessa esittää?

6 Jatkoa

FA huomauttaa, että aikataulu uuden järjestelmän rakentamiselle sekä käyttöön otta- miselle tulee olemaan todella kiireinen. Vallitseva korona-tilanne ei myöskään helpota uusien prosessien käyttöön ottoa. Yleisesti kansainvälisesti pankit ovat peräänkuulut- taneet koronan takia yksinkertaistuksia lähdeverotusprosesseihin ja näiden vaatimuk- siin. Tällaisen tilanteen keskellä on vielä vaikeampaa nähdä, että ulkomaiset toimijat rakentaisivat vielä kiireellisesti ohjeistuksessa edellytetyjä prosesseja.

FA:n huolenaiheena on, että monimutkaiset ainoastaan Suomessa käyttöön otettavat vaatimukset vähentävät kiinnostusta Suomen osakemarkkinoihin. Koronakriisin jäl- keen Suomi tulee tarvitsemaan entistä enemmän pääomia sekä ulkomaisia investoin- teja, eikä tällaisessa tilanteessa uudistus vaikuta perustellulta.

Kun otetaan huomioon, että eduskunta edellytti lakimuutoksen hyväksyessään, että hallitus tarkastelee vielä muutosten vaikutuksia ja arvioi niiden pohjalta mahdollisia muutostarpeita ennen soveltamisajan alkua, on FA:n näkemys, että vähintään on tar- peen siirtää soveltamisajan alkamista vielä vuodella, jona aikana sovellettaisiin vielä vanhaa prosessia. Asia edellyttäne lakimuutosta, mutta mikäli Verohallinto näkee myös, että asiassa on tarpeen saada lisää aikaa, tämä lienee toteutettavissa.

Lisäksi FA näkee, että kun ulkomaiset säilyttäjät ovat nähneet englanninkieliset versiot sekä tästä ohjeesta että säilyttäjien velvollisuuksia koskevasta ohjeesta, on heillä mah- dollisuus arvioida rekisteröitymisen edellytyksiä sekä tehdä ratkaisujaan rekisteröity- misen suhteen. FA näkee, että tämän palautteen perusteella Verohallinnon on tarpeen vaatiessa arvioitava kriittisesti muutosten toteuttamiskelpoisuutta ja asiassa on ryhdyt- tävä nopeastikin toimenpiteisiin eduskunnan ponnin edellyttämällä tavalla.

FINANSSIALA RY

Lea Mäntyniemi